

[Christmas Møller.]

at Spørgsmaalet finder frem til en Afgørelse i det andet høje Ting, og jeg for mit Vedkommende venter ogsaa, at dette vil finde Sted med de Spørgsmaal, der ligger for.

Regeringen har da ikke kunnet gaa til Vejs Ende, Regeringen har maaske heller ikke haft saa forfærdelig megen Lyst til at komme til Afslutningen, og den signede Dag maa lade vente paa sig.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gav i den Lykønskningstale, han holdt til Regeringen — det meste Indhold af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Taler til Regeringen ved disse Lejligheder er jo Lykønskninger til de forskellige Ministre, og jeg har lagt særlig Mærke til, at de radikale Ministre plejer at faa mere end de andre, man viser da Courtoisie overfor Medarbejderne —, en „historisk“ Udredning for, hvorledes det konservative Parti havde stillet sig til Regeringen i det forløbne Aar. Jeg vil gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger til denne „historiske“ Udredning, det vil sige historisk i Gaaseøjne, fordi det ærede Medlem gav et fuldkommen fortegnet Billede af, hvilken Stilling det konservative Folkeparti havde indtaget.

Det ærede Medlem udtalte, at det konservative Folkeparti, da Ministeriet Stauning var dannet, altsaa da vi begyndte Forhandlingerne i dette høje Ting i Maj Maaned i Fjor, indtog den Holdning, at vi fremsatte vrede Ord, oven i Købet meget vrede Ord, overfor den nuværende Regering, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gik videre og paastod, at vi havde sagt det samme under Finanslovforhandlingen i Oktober Maaned i Fjor.

Heroverfor vil jeg gerne fremhæve, at da vi skulde tage Stilling til Regeringens Programerklæring ved Mødet i Folketinget den 16. Maj i Fjor, udtalte jeg paa min Gruppens Vegne — Udtalelsen findes i Folketingstidenden Sp. 5564 — :

„Paa vort Program og paa vort Valgmanifest er vi at finde. Vi erkender, som jeg allerede har sagt, Regeringens parlamentariske Ret. Overfor Hans Majestæt Kongen pegede vi paa, at den nye Regering maatte udgaa af det nye Flertal, og vi vil derfor paa saglige Omraader træde i Forhandling med den nye Regering og samarbejde med den og med andre Partier, hvor det kan ske i Overensstemmelse med vor politiske og saglige Opfattelse.“
Og Sp. 5568 udtaler jeg:

„Jeg slutter med at udtale, at ligesom det konservative Parti erkender, at Regeringen er en parlamentarisk Regering,

vil Partiet være en parlamentarisk korrekt Opposition.“

Det vil sige, at vi under Forhandlingerne om hele Regeringens Politik sagde, at dette er en parlamentarisk korrekt Regering, og vi vil derfor være en parlamentarisk korrekt Opposition. Vi har Ret og Pligt til at tale med, og naar derfor det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har udtrykt det saaledes, at det konservative Folkeparti for et Aars Tid tilbage og et halvt Aar tilbage havde een Politik og i Dag en anden, er det fuldkommen urigtigt.

Den 24. Oktober udtaler jeg under Finanslovbehandlingen — Udtalelsen findes Sp. 977 —:

„Vi er villige til, som det er vor Pligt som Oppositionsparti, at gaa ind i en saglig Forhandling med den lovlige Regering; men vi gør det med Fastholden af vort Program paa Forsvarsomraadet og paa det Grundlag, som er vort for Danmarks økonomiske Fremtid, Bevarelsen af det private Initiativ og den private Ejendomsret.“

Allerede paa et saa tidligt Tidspunkt, som vi overhovedet kunde sige det, sagde vi, at vi overfor den nuværende Regering vilde have en bestemt Stilling, vi vilde ikke være med til at sulte denne Regering ud, vi vilde ikke være med til at visne den bort, vi vilde ikke være med til, at en smaalig Politik skulde føres overfor Regeringen. Vi sagde straks klart og tydeligt: Vi gaar ind i Forhandling med den og med andre Partier om de saglige Spørgsmaal, der ligger for, men paa de store principielle Spørgsmaals Omraade er der et saadant Svælg mellem den nuværende Regering og os, at der vil et Samarbejde ikke kunne finde Sted, der betragter vi det som vor Opgave at modarbejde denne Regering og dens Politik mest muligt.

Nej, der, hvor der er sket en Ændring, det er hos det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var nemlig saa overordentlig stor paa det baade i Maj og i Oktober Maaned i Fjor. Det ærede Medlem mente, at han kunde klare det alene uden det konservative Oppositionsparti, det ærede Medlem havde aldeles ingen Brug for os, og vi sagde til ham, at det maatte han ordne med sig selv og sine, saaledes som han kunde gøre det, vi vilde fortsat indtage den Stilling, jeg her har angivet.

Og hvordan har Stillingen saa været? Nu kommer det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og fortæller, at saadan noget som ved Juletid var de Konservative ved at